

denne Følelse er i Virkeligheden heller ikke værre, end man kan udholde den. Det er sikkert og kan bevises, at de Folk, der bo i Gammeltoftgade, hvor Lupus-instituttet ligger lige over for, ingenlunde flytte, fordi de skulle se paa Lupuspatienterne. Der staar aldrig Lejligheder ledige i det Kvarter, og de have mere Adgang til at se dem, end Beboerne i Rosenvænget nogen Sinde ville faa, idet Virksomheden nu foregaar til Dels uden for Huset, om end dette skygger noget derfor, saa at man ikke kan se det alt sammen. Det er altsaa faktisk, at ingen flytter, og som jeg bemærkede, vil den Medlidenhedsfølelse, der kunde være mindre behagelig, fuldstændig opvejes af Tanken om, at disse syge blive helbredede ved dette Institut. Den Højagtelse, man faar ikke alene for Professor Finsen, men ogsaa for hans Læger og alle Damerne, er stor. Man kan ikke sige andet, end at dette Foretagende er et filantropisk Foretagende, som sikkert fortjener hele Samfundets Interesse, og som fortjener at blive støttet fra Statens Side. Det har derfor gjort mig ondt, at der har dannet sig et Mindretal i Udvalget for denne Sag, men det glæder mig dog, at der er et saa stort Flertal, som der er, og jeg tillader mig at udtale min inderligste Tak til dette Flertal for det Standpunkt, det har indtaget i denne Sag. Det glæder mig overordentlig, thi det viser dog, at den demokratiske Følelse, den demokratiske Tankegang har Overtaget i Finansudvalget, og det spiller for mig en stor Rolle. Jeg kan derimod ikke i samme Grad glæde mig over de Herrer, der ere i Mindretal. Det forundrer og forbavser mig, at de ville stille sig i dette Mindretal og stille sig i Opposition til denne Sag. Særlig beklager jeg overordentlig, at et enkelt Medlem, nemlig det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds, er truffet i et saadant Selskab. Det forekommer mig, at det Selskab, han er kommen i, ikke passer for ham. I hvert Fald er det min Overbevisning, at uhyre mange af hans Vælgere i 7de Kreds dele denne min Anskuelse. Det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen) fremdrog i Gaar i sin Diskussion et Billede. Han mente, at den højtærede Kultusminister havde faaet det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) under den ene Arm og $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. under den anden Arm. Dette Billede var i og for sig ikke saa galt, selv om det ikke var sandt. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister havde været saa overordentlig ked af i denne

Sag at komme til at tage det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds under Armen. I hvert Fald tror jeg, at den ærede Minister vilde have foretrukket det fremfor at faa det ærede Medlem for Stubbekøbing under Armen. Det er min fulde Overbevisning, at der staar mange Mennesker bag ved det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds i dette Spørgsmaal; der er uhyre mange i hele Landet uden for hans Valgkreds, som dele hans Opfattelse, og som ere glade ved, at han virker i denne Sag, som han virker. Hvor mange Folk der staa bag ved det ærede Medlem for Stubbekøbing, skal jeg overlade til ham selv at fremføre. Jeg tror, det bliver ganske faa. Den største Part af dem, der staa paa samme Side som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, er sikkert for en stor Del trængende her i Samfundet, Folk, der alle sammen vide, hvor Skoen trykker, og hvad der gør ondt i Samfundet. Det kan man være overbevist om, og om virkelig den højtærede Minister i dette Tilfælde er kommen til at staa paa samme Side som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds for at støtte og gavne de trængende i Samfundet, saa tror jeg ikke, denne Opgave er den højtærede Kultusminister saa uværdig. Jeg skal slutte med disse faa Bemærkninger og udtale Haabet om, at Folketinget ved sin Afstemning vil vide at vise, at der ikke er ret mange herinde, der følge det aristokratiske Mindretals Forslag. Aristokratisk maa det nemlig kaldes, enten det nu er Højre- eller Venstrearistokrater, Godsejer-, Grosserer- eller Landboaristokrater, der have sluttet sig sammen om det.

R. Nielsen: Naar den ærede Ordfører, da han sidst havde Ordet, mente, at der ikke var sket nogen Forandring med Hensyn til Børnehjemmene, saa har han Ret i den Betragtning; men paa den anden Side mener jeg ogsaa, at vi, der have ment, der var en forandret Stilling til Børnehjemssagen, ogsaa have Ret, idet vi betragte den Mand, der staar i Spidsen for Himmelbjærggaarden, som en Mand, der er kendt paa dette Omraade, og ikke som en ny Mand. Han flyttede fra sin gamle Anstalt eller blev rettere sagt fordreven fra den, og man ansaa det da som noget, der fulgte af sig selv, at der skete en Ordning, der var til Bedste for ham. Maa jeg tillige gøre opmærksom paa, at i alt, hvad den ærede Ordfører udtalte om Børnehjemmene, er jeg enig med ham, ogsaa